

^{12de}
Notulen van de vergadering gehouden op vrijdag 4 juni 1965
in de Trêveszaal aangevangen 's morgens om 10 uur

Aanwezig: De minister-president Cals en de ministers Biesheuvel,
Bot, Luns, Samkalden, Suurhoff, Den Uyl, Veldkamp en
Vondeling.

Voorts zijn aanwezig de staatssecretarissen De Block, Hoefnagels, De Meijer en Posthumus, alsmede drs.G.Brouwers (Economische Zaken), ir.J.A.P.Franke (Landbouw en Visserij), mr.A.F.K.Hartogh en mr.F.Italianer (Buitenlandse Zaken), drs.J.H.W.Hoogwater (Economische Zaken), jhr.mr.E.van Lennep (Financiën), drs.D.M. Ringnalda en de ambassadeur D.P.Spiereburg.

Secretaris: drs.J.Middelburg.

3. Financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, eigen middelen van de EEG en versterking van de bevoegdheden van het Europese parlement (Brief van de minister van Buitenlandse Zaken dd 28 mei 1965, nr. 84240 met bijlagen)

Minister Vondeling merkt op, dat het onderhavige stuk niet het overzicht geeft, dat hij bedoeld had. Er zijn naast wat in de nota wordt genoemd allerlei andere punten van invloed. Hij heeft behoefte aan een nota waarin ook die punten voorkomen om te kunnen zien hoe deze zaken in elkaar passen. Het gaat om een samenvattend overzicht, dat niet gedetailleerd hoeft te zijn, maar dat een zekere weging van de verschillende elementen geeft. De minister-president meent, dat dit meer wordt gegeven in de nota van minister Luns van 2 juni 1965 inzake de Europese samenwerking op economisch en politiek gebied. Minister Luns heeft de nota van 2 juni laten opstellen, omdat de ministers behoefte hebben om te weten hoe de zaak staat. Hij meent echter, dat die nota meer iets is voor de ministerraad. Minister Biesheuvel meent ook, dat in deze vergadering het beste de financiële zaken en de daaraan gekoppelde punten besproken kunnen worden. Minister Vondeling herinnert eraan, dat afgesproken was, dat de ministers het tableau voor de zaken die in Brussel aan de orde zijn zouden krijgen. De minister-president wijst erop, dat minister Luns denkt aan twee tableaux, n.l. in de eerste plaats de punten die in de EEG-raad op 14 en 15 juni aan de orde zijn, maar daarnaast hebben enkele ministers ook gevraagd naar een tableau van de politieke en economische samenwerking in Europa. Dit laatste wordt gegeven in de brief van 2 juni 1965. Spreker stelt voor, dat deze op de agenda van de ministerraad zal worden geplaatst. De raad stemt hiermede in.

Minister Luns zegt.....

Minister Luns zegt ter aanvulling van de onderhavige nota van 28 mei 1965, dat hem in Parijs bij zijn Franse ambtgenoot duidelijk is geworden, dat de Franse delegatie niet zal insisteren op een beslissing voor 1 juli 1965 omtrent de financiering van de gemeenschap via de EEG-kas. Die delegatie zal er dan mede akkoord gaan, dat de oude financiering wordt voortgezet, zonder dat de procedure van art. 201 van het verdrag in werking behoeft te worden gesteld. De heer Spierenburg heeft ook de indruk, dat de Fransen zullen aansturen op de overgangsregeling en tenslotte het voorstel van financiering via de kas zullen laten vallen. Minister Luns heeft gezegd, dat van Nederlandse zijde gesteld zal worden, dat financiering via de gemeenschapskas gepaard zal moeten gaan met versterking van de bevoegdheden van het Europese parlement. Als dat niet gehaald wordt, zal de Nederlandse delegatie het voorstel van de EEG-commissie geheel steunen, waarna een Franse weigering zal komen. Van belang is dan wat de Nederlandse delegatie dan zal doen. Spreker is van oordeel, dat dan geen beslissing moet worden genomen, maar gezegd moet worden, dat de Nederlandse delegatie nader zal bezien of verder gewerkt zal worden met het systeem dat tot dusver bestond of dat de zaak verlegd zal worden naar de EEG-raad in september/oktober.

De minister-president stelt de vraag hoe het standpunt van de EEG-commissie is. De heer Spierenburg antwoordt, dat dit nog moeilijk te zeggen is. Hij heeft enkele gesprekken met de voorzitter, prof. Hallstein, gehad. Deze zeide, dat de EEG-commissie enige voorstellen heeft gedaan, die één pakket vormen. Als de Franse delegatie nu stelt, dat de EEG-raad vóór 1 juli 1965 de overgangsregeling moet vaststellen, zal Hallstein zeggen, dat de EEG-commissie de voorstellen als één geheel op tafel heeft gelegd. Spreker heeft de indruk, dat de EEG-commissie 30 juni 1965 het laatste moment voor een beslissing zal achten, verwachtende, dat de Franse president De Gaulle na de verkiezingen sterker zal staan en geen voorstellen zoals versterking van het Europese parlement zal aanvaarden. Gezien de ervaring verwacht spreker, dat de EEG-commissie, onder druk gesteld, dan haar voorstellen zal wijzigen. De Nederlandse delegatie moet er daarom rekening mede houden, dat de commissie door de pomp zou kunnen gaan. Het Nederlandse lid van de commissie, dr. Mansholt, houdt ook vol, dat de voorstellen één pakket vormen, maar hij is in het verleden ook wel soepel geweest. Spreker gelooft er daarom niet aan, dat de commissie zal volhouden. Het hangt dan ook wel van de vraag af, of vijf van de zes de commissie steunen en in dat opzicht ligt de zaak in Brussel niet zo goed. Minister Luns bevestigt dit laatste. De Belgische regering is nog niet gevormd en de Duitse regering zal haar houding grotendeels laten bepalen door het bezoek van De Gaulle aan Bonn. Spreker heeft de vorige dag de Britse ambassadeur in Bonn gesproken en deze zeide, dat ditmaal Bonn niet zal toegeven aan de Franse druk. Na het bezoek van de Britse koningin en de Duitse teleurstellingen in Frankrijk zoals ten aanzien van de kleurentelevisie, de NAVO en de Duitse kwestie acht spreker dat niet onmogelijk. De heer Spierenburg verwacht, dat de Belgische delegatie over niets

anders zal.....

anders zal kunnen spreken dan over aanvaarding van de overgangsregeling, terwijl de Luxemburgse delegatie alles zal doen wat een crisis kan vermijden. De Duitsers zullen ook de overgangsregeling aanvaarden, maar ten aanzien van het parlement nog een geste erbij willen doen. Zij aanvaarden dit, als zij in 1967 maar de totstandkoming van de douaneunie bereiken. De Italiaanse delegatie staat dicht bij de Nederlandse, maar zodra ten aanzien van het Europese parlement maar een kleine geste wordt gedaan, zal de Nederlandse delegatie alleen staan. Zijn Franse collega Boegner zeide hem, dat de Nederlandse delegatie de verplichting (tot vaststelling van de overgangsregeling, bedoeld in verordening nr. 25) moet nakomen, die op voorstel van de Nederlandse ministers De Pous en Marijnen indertijd door de EEG-raad is vastgesteld. Spreker meent, dat de Nederlandse delegatie in de vergadering van 14 en 15 juni 1965 aan de voorstellen van de EEG-commissie zal moeten vasthouden. Voorts zal de regering in het debat in de Kamercommissie voor Buitenlandse Zaken zich niet moeten vastleggen, dat zij in Brussel nooit zal omgaan, aangezien de Nederlandse delegatie anders volstrekt alleen zal komen te staan. Minister Vondeling wijst erop, dat ditmaal het Europese parlement omtrent de uitbreiding van zijn bevoegdheden een politieke uitspraak heeft gedaan. De heer Spierenburg antwoordt, dat men daarvan bij de beslissing in de EEG-raad niets zal merken. Men zal in de EEG-raad een front van de vijf tegen de Franse delegatie moeten nastreven en ervoor moeten waken, dat men niet een front van vijf delegaties tegen de Nederlandse krijgt. De Nederlandse regering zal haar handen pas na de EEG-raad van 14 en 15 juni moeten binden. Minister Luns meent, dat dit ervan afhangt of de EEG-commissie aan haar eigen voorstellen vasthoudt. Spreker verwacht, dat deze commissie dat op 14 en 15 juni zal doen. In de Kamercommissie zal ook gezegd kunnen worden wat de regering in die raadsvergadering zal doen, maar zij zal zich niet moeten vastleggen op wat daarna zal gebeuren. Spreker acht het overigens niet erg, als de Nederlandse delegatie in de EEG-raad alleen staat; dit is uit tactisch oogpunt soms wel goed. Er zal dus nader bezien moeten worden wat in de EEG-raad in juli en in september/oktober zal worden gezegd. Dit betekent niet, dat spreker de versterking van de bevoegdheden van het Europese parlement loslaat.

Minister Vondeling merkt op, dat alles erom begonnen is de positie van het Europese parlement te versterken; het treft hem dan, dat in het overzicht dat ontvangen is de positie van het Europese parlement helemaal niet aan de orde is. Spreker meent echter, dat van de kant van de Nederlandse regering dit zwaar zal moeten worden opgebouwd. Zijn tweede opmerking heeft betrekking op de bespreking in de Kamercommissie. Als spreker nagaat wat eerder in de Tweede Kamer over de bevoegdheden van het Europese parlement is gezegd en ook in beschouwing neemt, dat men in Brussel ook op deze discussie zal letten, verwacht hij, dat in geval de regering in de Kamer niets hierover vastlegt, zij geen positie meer zal hebben.

Minister Den Uyl.....

Minister Den Uyl heeft na lezing van de nota's ten aanzien van de uitgangspunten nog steeds geen duidelijkheid. Uit de mededelingen van de heer Spierenburg maakt hij op, dat de EEG-commissie haar voorstellen snel zal laten vallen en dan genoeg zal nemen met een beslissing over de overgangsregeling. De verordening nr. 25 hebben de zes landen in de EEG-raad in 1962 vastgesteld zonder enige voorwaarde eraan te verbinden ten aanzien van versterking van de parlementaire controle. Als de EEG-raad nu zou terugvallen op vaststelling van de overgangsregeling die deze verordening vereist, zou men kunnen stellen, dat daaraan niet als voorwaarde verbonden kan worden de uitbreiding van de parlementaire bevoegdheden. Tegen deze redenering pleit echter een belangrijk argument. De EEG-commissie is namelijk niet zelf met het pakket naar voren gekomen, maar de EEG-raad heeft haar in december gevraagd of zij wil komen met voorstellen o.a. inzake de versnelling van het landbouwbeleid. De Nederlandse delegatie zal dan kunnen stellen, dat de EEG-raad op zijn beslissing van december niet kan terugkomen. Dit is ook van belang voor het standpunt van de regering in de Kamercommissie. Spreker wijst er voorts op, dat het Europese parlement heeft gezegd, dat het niet meer van de koppeling die in de voorstellen van de EEG-commissie zit zal kunnen afzien.

Minister Samkalden is van oordeel, dat het beginpunt juridisch minder zwak is dan de heer Spierenburg doet voorkomen. Er is in de eerste plaats verordening nr. 25, waarin zowel voor de overgangperiode als voor de eindfase een regeling wordt verlangd. Daarnaast staat het besluit van de EEG-raad van 15 december 1964. Spreker onderstreept voorts, dat de financiering van de landbouw in een geheel andere context is geplaatst door de beslissingen van het Europese parlement. Een en ander moet ertoe leiden, dat de regering niet op het eerste gelui van de bel door de pomp gaat. De heer Spierenburg nam voorts aan, dat de EEG-commissie niet voor 30 juni de koppeling van haar voorstellen zal laten vallen, gezien de noodzaak om vóór 1 juli te beslissen. Spreker wijst erop, dat de EEG-commissie politiek gebonden is aan het Europese parlement en dat de Nederlandse regering gebonden is aan het Nederlandse parlement. Daarom kan de regering in de Kamercommissie zeggen, dat zij alleen als zij voor de feitelijke noodzaak staat de koppeling los te laten, zij terug in het Parlement zal komen. Aangezien het niet strikt noodzakelijk is vóór 1 juli een beslissing in de EEG-raad te nemen, zal men over de verschillende onderdelen in de komende maanden nog verder kunnen spreken.

Minister Biesheuvel kijkt anders tegen de situatie aan dan de ministers Vondeling en Samkalden. Het is niet te loochenen, dat de regeringen met artikel 7 van verordening nr. 25 een verplichting op zich hebben genomen. De Nederlandse regering heeft nooit een koppeling tussen de regeling voor de overgangsfase en versterking van de bevoegdheden van het Europese parlement gelegd. Wel is een koppeling gelegd met een regeling voor de overdracht van middelen aan de EEG-kas in de eindfase.

Een nieuw punt.....

Een nieuw punt is nu, dat de Kamercommissie volgende week ook een koppeling tussen de parlementaire controle en de landbouwfinanciering in de overgangsfase wil leggen. Spreker wijst erop, dat de financiering voor twee landen op 15 december 1964 al geregeld is. In die raadsvergadering is door de Nederlandse delegatie gezegd, dat zij aan een besluit tot afdracht van de landbouwheffingen enkele voorwaarden zal verbinden. Hierbij ging het behalve om uitbreiding van de bevoegdheden van het Europese parlement ook om de volgende voorwaarden. In de eerste plaats het voltooiën van de gemeenschappelijke regeling voor alle landbouwprodukten; het is voor Nederland van belang, dat niet alleen voor granen maar ook voor zuivel regelingen worden getroffen. Van groot zakelijk belang is voorts de voorwaarde inzake het totstandbrengen van een gemeenschappelijk mededingingsbeleid voor de landbouw teneinde concurrentievervalsing tegen te gaan; zonder dat heeft de totstandkoming van gemeenschappelijke landbouwprijzen niet zoveel betekenis. Spreker meent, dat minister Samkalden de situatie onderschat, als hij stelt, dat het niet noodzakelijk is nu een regeling ter uitvoering van verordening nr. 25 te treffen; op grond van artikel 7 van die verordening moet de EEG-raad die regeling treffen. Het is voorts te verwachten, als de landen maandenlang in onzekerheid leven over de financiële consequenties, dat de zes regeringen niet meer bereid zullen zijn om nieuwe regelingen voor de landbouw te treffen. Wat de situatie in de EEG-raad betreft meent spreker, dat in de nota op blz. 5 terecht wordt gesteld, dat het er voorlopig niet naar uitziet, dat de vijf een gemeenschappelijk front kunnen vormen tegenover de Franse negatieve houding. De Nederlandse delegatie zal ook moeten oppassen, dat zij zich niet in een geïsoleerde positie manoeuvreert. Spreker zou zich daarom strak achter de voorstellen van de EEG-commissie willen opstellen, maar voor de delegatie vrijheid van handelen willen laten voor het geval de EEG-commissie haar voorstellen loslaat. De regering zal in de Kamercommissie dan ook niet moeten verklaren, dat voor de Nederlandse delegatie de voorstellen één geheel vormen voor onbepaalde tijd; zij zal in de Kamercommissie haar houding moeten bepalen tot 1 juli. Daarna voorziet spreker ernstige complicaties, aangezien men wat het landbouwbeleid in de EEG betreft het punt van geen terugkeer is gepasseerd.

Staatssecretaris Posthumus heeft de indruk, dat de gehele bespreking hier zich heeft vernauwd tot het standpunt voor het debat in de Kamercommissie. Aangezien de Kamer eensgezind achter de regering staat, zal de regering niet nu de indruk moeten vestigen, dat zij om rationele redenen zich ten aanzien van de uitbreiding van de bevoegdheden van het Europese parlement wat terugtrekt.

De minister-president meent, dat de situatie voor de Nederlandse delegatie in de EEG-raad van 14 en 15 juni niet zo moeilijk zal zijn, maar wel de positie van de regering in de Kamercommissie.

Minister Luns zegt.....

Minister Luns zegt in antwoord aan minister Vondeling, dat het duidelijk is geworden, dat de Nederlandse regering staat achter wat het Europese parlement ten aanzien van zijn bevoegdheden heeft uitgesproken. Hier en daar gaat de Nederlandse regering wat verder. Aan minister Den Uyl die de voorstellen van de EEG-commissie heeft gelieerd aan een besluit van de EEG-raad op 15 december, antwoordt spreker, dat in december nog geen beslissing is genomen, maar de EEG-raad heeft toen de commissie uitgenodigd met voorstellen te komen: Juridisch is dit dus niet een zo vast punt. Als algemene opmerking zegt spreker, dat men wel dient te bedenken, dat wat er ook nu gebeurt aan het einde van het jaar het bijna zeker is, dat men in een conflictsituatie met Frankrijk komt, aangezien dan volgens het verdrag de doorbreking van de unanimititeit zal worden geëffectueerd. Dan zal niet Nederland een concessie ten aanzien van het Europese parlement moeten hebben gedaan, terwijl de zaak dan toch vastloopt. Spreker is het met de heer Spierenburg eens, dat de ervaringen met de EEG-commissie wat betreft het vasthouden aan haar voorstellen niet zo gunstig zijn. Toch gelooft spreker, dat de commissie nu wel in moeilijkheden zou komen, als zij haar eigen standpunt voor een compromis zou verlaten.

Minister Biesheuvel heeft op een vraag van het Tweede Kamerlid Vredeling de koppeling van de grotere parlementaire bevoegdheden aan de overgangsregeling bestreden op grond van de verplichting in artikel 7 van de verordening nr. 25. Minister Den Uyl acht het van belang of de Kamer nu ook koppeling van de vergroting van de parlementaire bevoegdheden aan deze overgangsregeling kan verlangen. Minister Luns zou hierop ontkennend willen antwoorden; hij ziet die koppeling alleen aan de regeling van de eindfase of aan het beschikbaarstellen van eigen middelen aan de EEG. Minister Den Uyl verwacht, dat de Kamer zich toch in een motie hierover zal uitspreken. De heer Spierenburg geeft niet het advies om toe te geven. Op instructie van Buitenlandse Zaken heeft hij in Brussel het punt van het Europese parlement sterk verdedigd, maar hij is daarbij alleen blijven staan. Hij heeft zelf ook de verbinding met de overgangsfase gelegd. Spreker is dus niet voor een slap standpunt. Er is echter één punt, waarop Nederland niet geïsoleerd moet blijven staan. Het mag n.l. niet het verwijt treffen, dat het een verordeningsverplichting niet nakomt. Volgens de vroegere minister-president Drees moet een klein land steeds zijn verdragsverplichtingen nakomen. Spreker is het er voorts mede eens, dat de voorstellen van de commissie op tafel moeten blijven, ook als de delegatie de overgangsregeling aanvaardt. De leden van de EEG-commissie zijn zo verstandig geweest, dat zij tegen spreker niet gezegd hebben, dat zij op het laatste ogenblik door de pomp zullen gaan. Toch verwacht hij, dat zij ernaar zullen streven de crisis die ontstaat op te lossen. Als er nu geen regeling komt, dan komt deze in september. Spreker dringt er sterk op aan, dat de regering zich door het parlement niet laat binden. Men moet president De Gaulle niet het

genoegen doen.....

genoegen doen, dat Nederland geïsoleerd komt te staan. De regering zal zich niet verder moeten laten binden dan dat zij achter het commissie-voorstel zal stellen; als de commissie dit zelf niet vasthoudt, zal de regering verder moeten zien.

Minister Veldkamp is het met het standpunt van ambassadeur Spierenburg eens.

Minister Vondeling zou als hij onderhandelaar was zich in deze kwestie wel door de Kamer de handen laten binden. Dit is vooral van belang, als de commissie (zoals de heer Spierenburg zegt) gauw zal omvallen. Een binding door de Kamer is niet eeuwig, aangezien de regering toch zal moeten beslissen. Hij merkt voorts op, dat de Nederlandse regering ook verder wilde gaan dan de EEG-commissie. Zonodig zal de delegatie dan op het standpunt van de EEG-commissie kunnen terugvallen. Spreker meent, dat men de discussie met de Kamer nu niet behoeft te schuwen, aangezien deze de regering zeer wel een ruggesteun zal kunnen geven. Hij voelt evenals minister Luns aankomen, dat het grote moment pas aan het eind van het jaar komt. Het is dan beter dit punt verder te schuiven.

Minister Den Uyl is het ermede eens, dat de delegatie zich strak achter de voorstellen van de EEG-commissie moet stellen. Als zij dat gaat doen, is dit voor het debat in de Kamercommissie ook eenvoudiger. Zojuist heeft minister Vondeling eraan herinnert, dat de Nederlandse regering verder wil gaan, wat tot uitdrukking is gekomen in de verklaring van staatssecretaris De Block op 13 mei. Daarover verwacht de heer Spierenburg een gevaarlijke situatie voor de Nederlandse delegatie, omdat men zal vragen waar Nederland met de vier andere staat. Voor de vergadering van de EEG-raad op 14 en 15 juni zou spreker willen afspreken, dat na de interventie van staatssecretaris De Block op 13 mei opnieuw gesteld zal worden, dat de voorstellen van de EEG-commissie wat aan de schriële kant zijn. Verder moet beslist worden wat de delegatie zal doen, als naar verwachting in die vergadering geen beslissing wordt genomen en de voorstellen van de commissie nog op tafel liggen. Aangezien er geen verplichting is om aan de voorstellen inzake de versnelling mede te werken, zou de Nederlandse delegatie daar wel de uitbreiding van de bevoegdheden van het Europese parlement aan kunnen verbinden. Op dit punt is dan een politieke keuze mogelijk.

Minister Biesheuvel deelt mede, dat een ontwerp-motie voor de Kamercommissie in omloop is, waarin wordt gezegd, dat de voorstellen van de EEG-commissie politiek ondeelbaar zijn. Spreker heeft daar bezwaar tegen, want als de regering zich hierover afwijzend uitspreekt, zal zij de Kamercommissie tegenover zich vinden, maar als zij deze uitspraak overneemt, zal zij zo gebonden zijn, dat zij met dat mandaat naar Brussel zal moeten gaan. Minister Vondeling merkt op, dat de EEG-commissie zelf over evenwicht van de voorstellen heeft gesproken en dat prof. Hallstein in het Europese parlement het woord "ondeelbaar" heeft laten vallen. Minister Biesheuvel vindt formulering "politiek ondeelbaar" veel te ver gaan, aangezien de regering zit

met de verplichting...

Zeer GeheimREZ
4 juni 1965

met de verplichting die voortvloeit uit artikel 7 van verordening nr. 25. Naar aanleiding van de opmerking van minister Den Uyl zegt spreker, dat hoe langer de versnelling in de EEG-raad wordt uitgesteld hoe langer ook de afdracht van de heffingen voor eigen middelen van de EEG wordt uitgesteld en ook het punt van de parlementaire controle verder weg komt. Minister Den Uyl meent, dat dus geen medewerking aan de versnelling moet worden gegeven zolang geen zekerheid wordt verkregen over de parlementaire controle.

Minister Luns merkt op, dat minister Vondeling gelijk heeft, dat de Nederlandse delegatie niet geheel achter de voorstellen van de EEG-commissie staat. Onze preferentie is echter dezelfde als de coördinatiecommissie wat de bevoegdheden van het Europese parlement betreft. Uit dien hoofde is de Nederlandse delegatie daarom bereid de voorstellen van de EEG-commissie te aanvaarden; als dit niet zou lukken, zou de Nederlandse delegatie op haar verdergaande standpunt terug moeten keren. De gevaren die minister Biesheuvel ziet in aanvaarding van een motie in de Kamercommissie inzake de politieke ondeelbaarheid van de voorstellen, waardoor de handen van de delegatie te zeer gebonden zouden worden, ziet spreker niet zo ernstig, aangezien het hierbij gaat om de voorstellen van de EEG-commissie. Heel iets anders is als de commissie haar voorstellen laat vallen. Spreker heeft gezien, dat het verbindingsbureau van de zes socialistische partijen zich in sterke bevoordingen hierover heeft uitgesproken. Hij vraagt zich af hoe dr. Mansholt zich dan in deze situatie zal houden. De heer Spierenburg merkt op, dat er twee Franse, twee Italiaanse en twee Duitse leden in de EEG-commissie zitten. Dit betekent, dat in geval prof. Hallstein om zou gaan, de meerderheid van deze commissie anders is geworden. Minister Vondeling heeft vernomen, dat het verbindingsbureau van de zes socialistische partijen zich op bijzonder krachtige wijze tegenover de socialistische leden van de EEG-commissie heeft opgesteld. Als dan in het Europese parlement een motie zou worden aanvaard, waarin wordt gesteld, dat de EEG-commissie haar standpunt heeft verlaten, is het niet uitgesloten, dat deze leden van de EEG-commissie hun portefeuille ter beschikking zullen stellen. Spreker gaat er daarom voorlopig van uit, dat de commissie niet van standpunt zal veranderen.

Minister Samkalden merkt op, dat de termen in de motie waar minister Biesheuvel bezwaar tegen heeft, woordelijk ontleend zijn aan de motie, die in het Europese parlement is aanvaard. Men kan dan nauwelijks van Nederlandse parlementsleden iets anders verwachten dan dat zij deze terminologie volgen. Spreker gelooft, dat de regering in de discussie met de Kamer sterk moet spelen op de binding die de EEG-commissie heeft gelegd, maar voorzichtig moet zijn ten aanzien van de onderdelen. Instemming met de principes betekent dus nog niet instemming met de drie onderdelen.

De minister-president ziet de woorden "politiek gezien ondeelbaar" niet als een zo groot bezwaar. Minister Biesheuvel waarschuwt, dat een binding hieraan kan betekenen, dat er een

volledige blokkade....